

de desiderio pecuniae. desiderat enim
 homo interdum h[oc] temporalia ad sua
 necessitate illud p[er] statu[m]. Interdu[m]
 desiderat h[oc] temporalia contra salutem
 aie ut se exercere possit in superbia
 et in aliis virtutibus manet tunc in opibus
 q[uod] nō fit desideriu[m] in ope adimplere
 et illud est magnu[m] p[ro]m[iss]o. Interdu[m] etiam
 homo habet desideriu[m] ad temporalia q[uod]
 deu[m] et salutem aie et illud in ope completum
 quia defacto male lucrat. et illud est
 magis p[ro]m[iss]o. Ita q[uod] distinctio est nra
 q[ue]re no[n] est sufficienter dictu[m] in vobis
 istis ergo desidero h[oc] temporalia tunc q[ui]ntu[m]
 ad septimum p[ar]tum dicit recognoscere cul-
 pam meam q[uod] si superbiu[m] mithib[us] pl[ac]tis addendo
 non sufficit quia multis decauis q[ui]tig[er]t
 superbia. Vero p[ro]pter diuicias vero p[ro]pter
 pentes tunc p[ro]pter honor[em] mundanu[m]
 qui fit vobis pl[ac]tis alteri. Et p[ro]p[ter] pul-
 chritudine fortitudine et sanitatem
 vel etiam exhortis opibus sumit superbia.
 Interdu[m] mulier intendit placere ma-
 cito proprio. Interdu[m] aliis quorum una
 est grauius altero. Tu dicas ego nescio
 sic confiteri. q[uod] nescio dice intentio[n]es
 mea quomo[n] percuti. Ondo tibi clare
 q[uod] si es homo h[ab]es distracto[n]es et habes ti-
 morem dei volens abhibere diligenciam
 sas q[ui]ntu[m] tibi sufficiat ad salute. Tu vides
 q[uod] vng[ui]l homo dat vobis paup[er]i elemosinas
 tu petis de sua intentio[n]e si vult p[er] te
 sufficietes in somme. q[uod] si bo[n]o fuit
 dicit tibi si vult dedi i[n] remedium talis
 ut talis aie q[uod] respiciunt g[ra]uia bonu[m] et cetera
 ut psalute mea vel ad laude dei. Si
 aut mala fuit p[er] rendere ut bonus
 videar ut ad laude homi quia certus
 est q[uod] multa bona sunt in quibus deus
 n[ost]ri p[re]stendit et illa sunt p[ro]dicta. Ex quo
 ergo tunc opibus ho[n]o p[er] dire intentio[n]es suam
 valde clare. q[ue]re eccl[esi]a in malis et p[ec]catis

Queritur quare hoc est
 q[uod] multi hoies postea confessi sunt ma-
 iore h[ab]it remorsu[m] in conscientia et magis
 dolent et tristant q[uod] ante confessio[n]es
 multe sunt cause q[ui]cunq[ue] p[er] subesse
 una est exceptio[n]e diaboloi q[uod] si posset
 h[oc] gaudiu[m] no[n] haberet magis quam q[uod]
 deciperet hoies et seduceret ne ve-
 met ad locum de quo ipse decidit. Con-

siderat q[uod] virtu[m] adquid homo magis est
 inclinatus et de illo temptat eum q[uod] p[er] illud
 p[er] hoies magis illaqueat. Ondit q[uod]
 dulcedine illius p[ar]tis in q[ui]ntu[m] p[er] et abscondit
 amaritudine qua ho[mo] ex hoc p[er] cosequi
 Quid videt hoies si queritur addeu et
 sic clapsu[m] euasisse tunc expressione
 diuina immit[us] ho[mo] tali q[uod] cogitat tu no[n]
 es b[ea]n[us] prius et integrer[us] confessu[m] et sic co-
 cepit tristitia et turbatio[n]es et desolatio[n]es.
 illud no[n] est nisi temptatio[n]e diaboli. talis est
 abiunctus et resistendu[m] sibi. Q[uod] orit talis
 tristitia q[uod] ho[mo] videt q[uod] in confessione mma
 ordinate dixit dicenda disserenda
 mma discusserit et q[uod] poterit b[ea]n[us] meli-
 se expediuisse talis p[ro]fessione stat.
 pl[ac]tis sauciatus nec est remediu[m] illi nisi
 q[uod] iteru[m] recares habeat ad confessorem.
 melius q[ui]ntu[m] p[er] distanciando alias quiete
 h[oc] non p[er]. Q[uod] orit ex hoc q[uod] confessio
 videt q[uod] confessor negligenter se habuit
 ad ipsam et male eum expediuit. i[n] t[er]ra
 stat. tunc no[n] est remediu[m] nisi q[uod] alteri
 q[ui]teat scienti ipso expedire. Q[uod] orit
 ex hoc q[uod] quis certa pdubys et dubia
 p[ro]p[ter] q[ui]sitet talis male confessio[n]e est et tris-
 tisat. p[ro]m[iss]o em i[n] mo quo iacet q[ui]s[ed]
 et sicut ex parte dubius pdubio. Q[uod]
 orit ex erreonea conscientia. Tu dicas quid est
 erreonea conscientia. Dico q[uod] i[n] quis ponde-
 rat no[n] ponderanda et ponderanda no[n]
 ponderat magna et grauia dicit leuia.
 leuia dicit grauia. et p[ro]p[ter] sufficiet
 p[ro]p[ter] confessio[n]e qui sufficiens est suffici-
 enter informatu[m] est. Tu dicas no[n] debet
 ho[mo] innatari conscientia sua. Dico q[uod] sic si e[st]
 ordinata si aut est in ordinate non debet.
 Tu dicas et quis ha[bit] iudicare utrum conscientia
 ho[mo] est ordinata ul[icet] no[n]. Dico q[uod] nullus
 ha[bit] iudicare conscientia propria sed alius. P[ro]p[ter]
 videm em q[uod] nec i[n] iudicio sp[irit]uali nec
 seculari nullus p[er] esse iudicari p[ro]p[ter] causa
 Si i[n] iudicio seculari habes tractare causa
 tibi q[ui]stituit alius iudicari similiter i[n] iudicio
 sp[irit]uali. Sic q[uod] in foro secreto i[n] confessio[n]e
 tu no[n] poteris esse iudicari sed confessio[n]e
 ha[bit] iudicare. ha[bit] te dirigere. habet
 te expedire. Si q[uod] dicit tibi sic et sic
 habes facere et hoc sic ponderare et tu
 in se tuo iudicio vis stancie et non suo
 erreonea habes conscientia si talis est sufficiens
 ad te expediendum. Sicut orit ex hoc
 q[uod] homo sufficiens non colligit causa
 donat ad confessorem talis p[ro]p[ter] depulit